

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové v právní věci

žalobkyně: **D. H.**, narozená dne XXX,
státní příslušnost XXX
bytem XXX,
zast. advokátem JUDr. Petrem Novotným,
sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 12. 2018 č. j. MV-86119-4/SO-2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně u soudu domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí vydaného Ministerstvem vnitra – Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaná“), jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky (dále jen

„prvostupňový orgán“) ze dne 15. 6. 2018, č. j. OAM-445-40/DP-2012, kterým byla zamítnuta její žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání.

2. Žalobkyně nesouhlasí s napadeným rozhodnutím a její námitky lze rozdělit do následujících žalobních bodů:
3. *V prvním žalobním bodu* namítá žalobkyně nezákonnost napadeného rozhodnutí, když správní orgány v rámci vedeného řízení porušily § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť nepostupovaly v předmětné věci v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, když porušily § 2 odst. 3, 4 správního řádu, neboť nešetřily oprávněné zájmy žalobce jako osoby, jíž se činnost správního orgánu dotýká. Dále správní orgány porušily § 3 správního řádu, když nezjistily skutkový stav tak, aby o něm nebyly významné pochybnosti a § 50 odst. 2 správního řádu, když si neopatřily dostatečné podklady pro své rozhodnutí.
4. Konkrétně žalobkyně nesouhlasí s žalovaným, že v průběhu řízení o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nepředložila ve stanovené lhůtě správnímu orgánu požadované doklady tak, aby bylo možno ověřit údaje uvedené v žádosti. Žalobkyně se na rozdíl od správních orgánů domnívá, že není pravdou, že v řízení byla prokázána existence skutečností, které naplňují podmínky pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání ve smyslu ust. § 44a odst. 3 ve spojení s ust. § 35 odst. 3 ve spojení s ust. § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
5. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně upozorňuje, že správní orgány fakta účelově interpretovaly v její neprospěch a není pravdou, že neplní účel pobytu. K tomu dodává, že na území ČR žije nepřetržitě od roku 2007 a má zde jediný zdroj obživy. Žalobkyně jako OSVČ legálně podniká na území ČR nepřetržitě již více než 2 roky, když od 26. 9. 2016 disponuje platným živnostenským oprávněním, konkrétně až do 15. 2. 2019.
6. Žalobkyně proto navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.
7. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby a dále uvedla, že skutkový stav i průběh správního řízení je dostatečně popsán v žalobou napadeném rozhodnutí, na něž pro stručnost odkazuje. Rovněž námitkami uvedenými v žalobě se již žalovaná zabývala v odvolacím řízení, a proto rovněž odkazuje na napadené rozhodnutí.
8. Soud o věci rozhodl bez nařízení jednání. Žalobkyně sdělila soudu, že souhlasí s tím, aby soud rozhodl bez nařízení jednání, rovněž žalovaný nevznesl návrh na nařízení ústního jednání (§ 51 s. ř. s.).
9. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
11. *V prvním žalobním bodu* žalobkyně dovozuje nezákonnost napadeného rozhodnutí z porušení § 2 odst. 1, odst. 3, a odst. 4, dále § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu.

12. K takto formulované námitce musí soud konstatovat, že vzhledem k zásadě dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobce předmět soudního přezkumu vymezil jen nekonkrétními odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz. Musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Jinými slovy, není na soudu, aby v podáních vyhledával skutečnosti, které jsou způsobilé být součástí žaloby.
13. Soud tedy v míře obecnosti korespondující odkazu žalobkyně na porušení jednotlivých ustanovení správního řádu poukazuje na str. 4 až 6 napadeného rozhodnutí, kde žalovaná adekvátně hodnotila zjištěný skutkový stav a dostatečně se zabývala jednotlivými odvolacími námitkami v posuzovaném případě. Soud z obsahu správního spisu včetně obsahu rozhodnutí obou stupňů neshledal, že by absentovala rozhodná skutková zjištění či že by jejich hodnocení bylo v rozporu se zákonnou úpravou vztahující se k posuzované věci.
14. K námitce, v níž žalobkyně namítá konkrétně, že v průběhu řízení o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu předložila ve stanovené lhůtě správnímu orgánu požadované doklady tak, aby bylo možno ověřit údaje uvedené v žádosti, resp. že v řízení nebyla prokázána existence skutečností, které naplňují podmínky pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, soud ze správního spisu soud zjistil, že
- Dne 4. 1. 2012 podala žalobkyně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za stejným účelem.
 - Prvostupňový orgán usnesením ze dne 29. 3. 2013, č. j. OAM-445-10/DP-2012 řízení o žádosti podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců zastavil. Na základě včasného odvolání rozhodnutím ze dne 22. 7. 2015, č. j. MV-139898-3/SO/sen-2013 odvolací orgán usnesení zrušil a věc vrátil prvostupňovému orgánu k novému projednání žádosti.
 - Dne 28. 7. 2016 vydal prvostupňový orgán výzvu č. j. OAM-445-25/DP-2012, kterou vyzval žalobkyni k doložení dokladů o účelu pobytu s platností od 28. 1. 2012 do současné doby se lhůtou 15 dnů ode dne doručení předmětné výzvy. Současně prvostupňový orgán usnesením z téhož dne řízení o žádosti podle § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu (dále jen „správní řád“) přerušil. Obě písemnosti byly doručeny zástupci žalobkyně dne 8. 8. 2016.
 - Dne 24. 8. 2016 podala žalobkyně žádost o prodloužení lhůty k doložení dokladů a dne 14. 9. 2016 požádala o prodloužení lhůty z důvodu „vyřízení na sociálním a finančním úřadech“. Správní orgán 1. stupně usnesením ze dne 15. 12. 2016, č. j. OAM-

445-3 1/DP-2012 lhůtu k doložení dokladů prodloužil o 5 dnů od doručení tohoto usnesení.

- Dne 21. 12. 2016 požádala žalobkyně znovu o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti o 30 dnů, konkrétně do 20. 1. 2017, a to z důvodu, že odjela na vánoční svátky na Ukrajinu a není tak aktuálně schopná na danou výzvu reagovat. Prvostupňový orgán usnesením ze dne 16. 3. 2017, č. j. OAM-445-33/DP-2012 žádosti žalobkyně nevyhověl a lhůtu neprodloužil. Téhož dne vyrozuměl žalobkyni o pokračování v řízení.
 - Na základě výzvy ze dne 27. 3. 2017 se žalobkyně prostřednictvím svého zástupce dne 20. 4. 2017 seznámila s podklady pro vydání rozhodnutí.
 - Dne 9. 5. 2017 bylo prvostupňovému orgánu doručeno vyjádření žalobkyně, ve kterém uvádí, že splňuje všechny zákonné podmínky pro prodloužení pobytového oprávnění. Současně doložila daňové přiznání za rok 2016 a poukázala na bezpečnostní situaci na Ukrajině. Dne 29. 5. 2017 pak doložila platební výměr za rok 2016 a potvrzení o bezdlužnosti.
 - Dne 15. 6. 2018 vydal prvostupňový orgán rozhodnutí, ve kterém po posouzení žádosti a provedeném dokazování dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, neboť ve stanovené lhůtě nebyly předloženy doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti, konkrétně doklad prokazující účel pobytu. Z tohoto důvodu žádost zamítl podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
 - Proti rozhodnutí podala dne 29. 6. 2018 žalobkyně odvolání, ve kterém uvedla obsahově shodné námitky s námitkami žalobními.
15. Z výše uvedeného přehledu vyplývá, že žalobkyně byla vyzvána k odstranění vad podané žádosti, resp. k doplnění dokladů nutných k posouzení jeho žádosti. Ve výzvě ze dne 28. 7. 2016 byla konkrétně poučena, jaké doklady a za jaké období musí doložit k prokázání účelu pobytu za účelem zaměstnání na území. Z dokladů předložených žalobkyní je zřejmé pouze, že je vedena jako osoba samostatně činná od 22. 9. 2016 (potvrzení ČSSZ ze dne 17. 5. 2017) a z této činnosti má určité příjmy (platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2016). Z uvedených dokladů však nevyplývá, že žalobkyně plnila účel pobytu – zaměstnání - do 22. 9. 2016 a plnila jej i v době rozhodování prvostupňového orgánu. Lze dodat, že žalobkyně žádala opakovaně o prodloužení lhůty k doložení chybějících náležitostí žádosti a správní orgán jí usnesením ze dne 15. 12. 2016 vyhověl, další žádosti o prodloužení lhůty již usnesením ze dne 16. 3. 2017 nevyhověl. Podle soudu byla lhůta k doložení dokladů dostatečně dlouhá, přesto požadované doklady prokazující účel pobytu po celou dobu do data vydání rozhodnutí prvostupňového orgánu tj. do dne 15. 6. 2018 předloženy nebyly a tak žalobkyně neodstranila vady své žádosti. V rámci odvolacího řízení k odvolání proti rozhodnutí orgánu prvního stupně žádný důkazní prostředek žalobkyně nedoložila.
16. V rámci soudního řízení žalobkyně připojila k žalobě kopii výpisu z živnostenského rejstříku Úřadu městské části Prahy 3, z něhož vyplývá, že žalobkyni bylo vydáno živnostenské oprávnění s předmětem podnikání – Výroba, obchod a služby v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a to na dobu určitou od 22. 9. 2016 do 15. 2. 2019.

Z uvedeného vyplývá, že žalobkyně disponovala živnostenským oprávněním (vydaným na dobu určitou od 22. 9. 2016 do 15. 2. 2019), které bylo v době vydání napadeného rozhodnutí platné. K této skutečnosti je však třeba upozornit, že ani tímto důkazním prostředkem neprokázala žalobkyně naplnění účelu pobytu za účelem zaměstnání na území po celou dobu, tj. od 28. 1. 2012 do 22. 9. 2016.

17. Soud nemohl přisvědčit námitce žalobkyně, že v průběhu řízení o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu předložila ve stanovené lhůtě správnímu orgánu všechny požadované doklady tak, aby bylo možno ověřit údaje uvedené v žádosti. K tomu soud připomíná, že v posuzované věci se jednalo o řízení o žádosti a že žalobkyně neuvádí a nikdy v minulosti neuváděla ani neprokazovala důvody, pro které předmětné doklady nemohla doložit.
18. Pokud tedy žalobkyně správním orgánům dostatečnou součinnost neposkytla, je současná situace důsledkem pouze její nečinnosti; správní orgány při zjišťování skutkového stavu nepochybily, neboť musely vycházet z podkladů, které měly k dispozici.
19. Z uvedených důvodů neshledal soud námitky v prvním žalobním bodu důvodnými.
20. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně upozorňuje, že správní orgány fakta účelově interpretovaly v její neprospěch a není pravdou, že neplní účel pobytu. K tomu dodává, že na území ČR žije nepřetržitě od roku 2007, kde má jediný zdroj obživy. Žalobkyně jako OSVČ legálně podniká na území ČR nepřetržitě již více než 2 roky, když od 26. 9. 2016 disponuje platným živnostenským oprávněním, konkrétně až do 15. 2. 2019.
21. Námitku stejného obsahu uplatnila žalobkyně již v odvolání, a proto se jí odvolací orgán zabýval, když na str. 4 napadeného rozhodnutí uvedl že *„Spisovým materiálem je dostatečně prokázáno, že žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu neobsahovala všechny zákonné náležitosti. Správní orgán I. stupně proto účastníci řízení dne 28. 6. 2016 vyzval k odstranění nedostatků žádosti, resp. k doložení dokladu o účelu pobytu, neboť nebyl k žádosti vůbec předložen. Dle názoru Komise správní orgán I. stupně dostatečně a jasně účastníci řízení poučil o tom, v čem spatřuje vady žádosti, k doložení chybějících náležitostí jí stanovil dostatečnou lhůtu, která byla rovněž na žádost účastnice řízení prodloužena, a rovněž účastníci řádně poučil o následcích jejich případného nedoložení. 1 přes výzvu správního orgánu 1. stupně nebyly požadované doklady doloženy. Správní orgán I. stupně tedy účastníci řízení formální nedostatky žádosti řádně vysvětlil, účastnice řízení na tuto výzvu nijak nereagovala, resp. požadované doklady nedoložila. Správní orgán I. stupně umožnil účastníci řízení hájit její oprávněné zájmy, účastnice však neučinila jediný krok k tomu, aby se pokusila odstranit vady žádosti, chybějící náležitosti nedoložila ani v rámci odvolacího řízení, jejich nedoložení ani nijak nezduvodnila. Naopak uvedla, že veškeré náležitosti nutné k vyhovění její žádosti byly doloženy. Toto tvrzení se však nezakládá na pravdě.“*
22. Soud se ztotožňuje s žalovanou, že v posuzovaném případě byl správními orgány zjištěn skutkový stav v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, když byly zohledněny a vzaty ve zřetel všechny důkazy, jenž žalobkyně předložila a že byl naplněn důvod pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

23. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. června 2020

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu